

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 maja 2021 r.;
- w związku z tym, stwierdzenie, że złożone przez nią zażalenie jest dopuszczalne;
- co do istoty sprawy, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 marca 2020 r.;
- w związku z tym, przyznanie jej prawa do renty rodzinnej na podstawie art. 18 załącznika VIII regulaminu pracowniczego;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji o odmowie przyznania renty rodzinnej skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności zażalenia z dnia 2 lutego 2021 r. Skarżąca podnosi, że złożone zażalenie jest dopuszczalne, ponieważ decyzja z dnia 30 marca 2020 r. nie miała charakteru decyzji administracyjnej, którą można zaskarżyć i w konsekwencji mogła być zasadnie uznana za zwykłe pismo informujące ją o krokach, jakie należy podjąć w następstwie śmierci jej męża.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem art. 18 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) ze względu na to, że narusza on zasadę równego traktowania i dyskryminuje ze względu na charakter stosunku prawnego wspólnego pożycia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa przy stosowaniu art. 18 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim Komisja powinna była dokonać wykładni tego artykułu jako odnoszącego się do wspólnego pożycia jako para, niezależnie od tego czy para ta pozostaje w związku małżeńskim, w związku partnerskim czy też w wolnym związku.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej wykładni pojęcia małżonka w ramach systemu rent rodzinnych, z uwagi na to, że ogólny rozwój społeczeństwa europejskiego w zakresie wspólnoty życia wymaga szerokiej wykładni tego pojęcia.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie wynikającego z nieuwzględnienia szczególnej sytuacji skarżącej. Skarżąca podnosi w tym względzie, że ona i jej mąż żyli razem przez ponad 32 lata, że mieli razem dziecko i wreszcie, że kiedy stan zdrowia jej męża się pogorszył, była u jego boku, aby mu pomagać.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2021 r. – 6Minutes Media / EUIPO – ad pepper media International (ad pepper the e-advertising network)

(Sprawa T-521/21)

(2021/C 422/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Marquard i P. Koch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: ad pepper media International NV (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy ad pepper the e-advertising network w kolorach szarym i czerwonym – unijny znak towarowy nr 9 680 737

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie R 1621/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie uwzględniono wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego nr 9 680 737, oraz stwierdzenie wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego nr 9 680 737 w całości;
- obciążenie pozwanego – a w razie ich formalnego wstąpienia do postępowania także innych uczestników postępowania przed Izbą Odwoławczą – kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) w związku z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) w związku z art. 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 poprzez wadliwe wydanie przez pozwanego decyzji mimo braku dowiedzenia rzeczywistego używania..

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2021 r. – Gutseriev / Rada

(Sprawa T-526/21)

(2021/C 422/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mikail Safarbekovich Gutseriev (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, i adwokat D. Anderson)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/1002 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz.U. 2021, L 219 I, s. 70), oraz po drugie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/997 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2021, L 219 I, s. 3), w zakresie, w jakim wspomniane akty (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”) dotyczą skarżącego;
- stwierdzenie, że art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. (ze zmianami) i art. 2 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. (ze zmianami) nie mają zastosowania w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego, ze względu na ich niezgodność z prawem, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie, polegającego na uznaniu, że kryterium umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazach zawartych w zaskarżonych aktach zostało spełnione.